Laki

ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 143 §:n 2 momentti, 145 §:n 1 momentti, 146 §:n 1 momentti ja 211 a §, sellaisina kuin niistä ovat 143 §:n 2 momentti laissa 49/2019 sekä 145 §:n 1 momentti ja 211 a § laissa 1068/2016, seuraavasti:

143 §

Ympäristön tilan seuranta

— —

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään kunnan seurantavelvollisuudesta, pääkaupunkiseudulla ympäristön tilan seurantaan kuuluvasta ilmanlaadun seurannasta huolehtivat Espoo, Helsinki, Kauniainen ja Vantaa yhdessä. Alle 2,5 mikrometrin suuruisten hiukkasten (*pienhiukkaset*) pitoisuutta ilmassa on pääkaupunkiseudulla seurattava jatkuvatoimisesti yhdellä pysyvästi sijoitetulla kaupungin yleistä ilmanlaatua edustavalla kaupunkitausta-asemalla kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioimiseksi. Tähän tarkoitukseen käytettävien kaupunkitausta-asemien lukumäärää on pääkaupunkiseudulla ja muualla Suomessa tarvittaessa tarkistettava, jotta se vastaa ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/50/EY, jäljempänä *ilmanlaatudirektiivi*, edellytettyä väestömäärään perustuvaa vähimmäislukumäärää.

— —

145 §

Ilmansuojelusuunnitelma

Jos ilman epäpuhtauksille 141 §:n nojalla säädetty raja-arvo ylittyy tai on vaarassa ylittyä, kunnan on laadittava keskipitkän tai pitkän aikavälin ilmansuojelusuunnitelma raja-arvon alittamiseksi ja raja-arvon ylityksen keston lyhentämiseksi. Ilmansuojelusuunnitelmaa ei tarvitse laatia, jos kyse on 148 §:ssä tarkoitetusta hengitettäville hiukkasille (PM_{10}) säädettyjen raja-arvojen ylityksestä tai sen vaarasta. Harkintansa mukaan kunta voi laatia ilmansuojelusuunnitelman myös otsonin tavoitearvojen saavuttamiseksi. Jos kyse on 211 a §:n tarkoittamasta merkittävän kaukokulkeuman vuoksi aiheutuneesta raja-arvon ylityksestä, sovelletaan, mitä mainitussa pykälässä säädetään toisten Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa laadittavista yhteisistä suunnitelmista sekä muusta yhteistyöstä toisten jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden kanssa.

— —

HE 321/2022 vp
YmVM 19/2022 vp
EV 274/2022 vp

146 §

Lyhyen aikavälin toimintasuunnitelma

Jos rikkidioksidin tai typpidioksidin 141 §:n nojalla säädetty varoituskynnys ylittyy tai on vaarassa ylittyä, kunnan on laadittava lyhyen aikavälin toimintasuunnitelma ylityksen aiheuttaman vaaran vähentämiseksi ja ylityksen keston lyhentämiseksi. Otsonin varoituskynnyksen ylittyessä tai ollessa vaarassa ylittyä kunnan tulee laatia lyhyen aikavälin toimintasuunnitelma ainoastaan, jos siten voidaan vähentää ylityksen vaaraa, kestoa tai vakavuutta. Harkintansa mukaan kunta voi laatia lyhyen aikavälin toimintasuunnitelman myös raja-arvon alittamiseksi ja raja-arvon ylityksen keston lyhentämiseksi sekä otsonin tavoitearvojen saavuttamiseksi. Jos kyse on 211 a §:n tarkoittamasta merkittävän kaukokulkeuman vuoksi aiheutuneesta varoituskynnyksen ylityksestä, sovelletaan, mitä mainitussa pykälässä säädetään toisten Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa laadittavista yhteisistä suunnitelmista ja muusta yhteistyöstä toisten jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden kanssa.

— —

211 a §

Valtioiden rajat ylittävä ilman pilaantuminen

Jos tämän lain nojalla annettu ilmanlaadun varoitus- tai tiedotuskynnys, raja- tai tavoitearvo tai pitkän aikavälin tavoite ylittyy Suomessa merkittävän kaukokulkeuman vuoksi, ilmanlaadun turvaamisesta alueellaan 144 §:n nojalla vastuussa olevan kunnan on ilmoitettava ylityksestä ympäristöministeriölle.

Ympäristöministeriön on kunnan ilmoituksen perusteella aloitettava ilmanlaatudirektiivin 25 artiklan mukainen yhteistyö ylityksen poistamiseksi sen naapurina olevan jäsenvaltion kanssa, josta kaukokulkeuma on peräisin. Ympäristöministeriön on huolehdittava ylitykseen liittyvästä tiedottamisesta kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä Euroopan unionin komission kutsumisesta mukaan yhteistyöhön.

Raja-arvon tai varoituskynnyksen ylitykseen liittyvässä tilanteessa ympäristöministeriön on kuntaa kuultuaan tarvittaessa ryhdyttävä toimiin kyseisen jäsenvaltion kanssa laadittavan yhteisen ilmanlaatudirektiivin 23 artiklan tai 24 artiklan mukaisen suunnitelman valmistelemiseksi ja toimeenpanemiseksi.

Ympäristöministeriö on toimivaltainen viranomainen tekemään yhteistyötä toisen jäsenvaltion tekemän ilmanlaatudirektiivin 25 artiklaan perustuvan aloitteen perusteella ja huolehtimaan tällaiseen yhteistyöhön liittyvästä yleisölle tiedottamisesta Suomessa. Yleisölle tiedottaminen Suomessa on toteutettava yleisen tietoverkon välityksellä.

Ympäristöministeriön on huolehdittava siitä, että 2 momentissa tarkoitetussa tiedottamisessa ja 3 momentissa tarkoitettuja yhteisiä suunnitelmia laadittaessa pyritään tarvittaessa tekemään yhteistyötä myös Euroopan unioniin kuulumattomien naapurina olevien valtioiden kanssa.

———

Tämä laki tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2023.

Helsingissä 3.3.2023

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Ympäristö- ja ilmastoministeri Maria Ohisalo